

РЕШЕНИЕ

№ 17222

гр. София, 07.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 23.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9425** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), във връзка с чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. Г. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0938-000217/25.05.2025г., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена мярка временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед и се иска нейната отмяна. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от процесуален представител адв. К., който поддържа жалбата и претендира разноски по делото.

Ответникът – Полицейски инспектор при ОД на МВР – П., редовно уведомен, не се явява в съдебно заседание. В хода на съдебното производство, в съпроводителни писма за предоставяне на административната преписка и допълнително изискани доказателства, взема становище за законосъобразност на оспорената заповед.

От фактическа страна.

На 25.05.25г. на С. е съставен АУАН серия ГА № 3671501, за това че в на 25.05.25г. Около 01.05ч. На път 11-13 в посока [населено място] водач на лек автомобил Тойота Л. К. с рег. [рег.номер на МПС], собственост на И. И., като при извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство „Дрегер алкотест 7510“ е отчетен положителен резултат за алкохол 1.86

промила. На водача е издаден талон за изследване № 262330 и протокол за извършена проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за движение по пътищата, като с АУАН е иззето СУМПС на жалбоподателя. Въз основа на съставения АУАН е издадена и оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена на С. мярка временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е връчена лично на жалбоподателя, като в нея е указана възможността да бъде оспорена в 14-дневен срок по съдебен ред. Жалбата е подадена на 21.07.2025г., т.е. в законоустановения срок.

Правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок от връчването ѝ на адресата, от активно легитимирано лице, за което индивидуалният административен акт е неблагоприятен и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява неоснователна.

Оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0938-000217/25.05.2025г е издадена от компетентен орган, съобразно правилото на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП; заповед № 316з-2561 от 04.07.22 г. на директора на ОД МВР П. за оправомощаване на длъжностни лица от МВР за издаване на заповеди за налагане на ПАМ по ЗДвП, сред които са посочени полицейските инспектори, какъвто е издателят на процесния административен акт.

Заповедта е издадена в предвидена от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата е мотивирана, включително и чрез съдържанието на съставения на водача АУАН. Описаните в АУАН фактически обстоятелства за административни нарушения по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, т. 4 от АПК.

В производството по издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосноват нейната отмяна и е съобразена с целта на закона – осигуряване безопасността на движението по пътищата. Предоставена е възможност на проверяваното лице да упражни правото си на защита, включително като даде кръвна проба за анализ в случай, че оспорва показанията на техническото средство, за което по делото са представени копия на талон за изследване.

Оспорената заповед е постановена при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4

установените стойности са определящи.

Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са преустановяващи ПАМ по смисъла на чл. 22, предложение второ от Закона за административните нарушения и наказания. Издадената заповед за прилагането на ПАМ по правното си действие има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, като при липса на предвидено друго в специалния закон - ЗДвП, на основание чл. 2, ал. 1 от АПК и във вр. с чл. 23 от ЗАНН, се прилага редът на глава пета, раздел втори от АПК. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с акта за установяване на административно нарушение, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН.

Издаденият административен акт за прилагане на принудителната административна мярка се основава на констатациите при извършена полицейска проверка, обективирани в цитирания Акт за установяване на административно нарушение от 25.05.2025 г., който съдържа всички задължителни реквизити и е редовно съставен, по смисъла на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съгласно който, редовно съставените актове за установяване на административно нарушение имат доказателствена сила до доказване на противното. Същите представляват и официален документ по смисъла на чл. 179 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и имат обвързваща доказателствена сила за извършеното пред длъжностното лице изявления, както и за извършените от него и пред него действия, поради което на основание чл. 193, ал. 1, изречение първо във вр. с чл. 154, ал. 1 от ГПК, доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя.

По делото безспорно е установено, че жалбоподателят в качеството си на водач на МПС, е бил спрял за проверка на 25.05.2025г., при която му е взета проба за употреба на алкохол, който е дал положителен резултат.

Съгласно чл. 6, ал. 10 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози: „Концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване.“

В случая по делото са събрани достатъчно доказателства, че жалбоподателят е подписал и е получил талона за изследване, като не се е явил в срока за вземането на биологична проба (кръв и урина), в посоченото в талона място. Ето защо съдът приема за установено, че към момента на постановяване на процесната ПАМ са били налице предпоставките по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, а именно управление на МПС след употреба на алкохол. Поради това, като е издал заповедта за прилагане на ПАМ при наличието установена употреба на алкохол чрез техническо средство и при отказ от последващо изследване, доколкото липсват както твърдения така и доказателства в обратна посока, в съответствие с изискванията на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП и чл. 3а, т. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, ответникът е издал материално законосъобразен административен акт.

ПАМ не е наказание, а се налага с цел преустановяване на нарушението и предотвратяване на

възможността за извършване на други нарушения. По своя характер принудителната административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" има цел да преустанови извършването на административно нарушение - управляването на моторно превозно средство във физическо състояние, което не съответства на установеното от закона, както и да предотврати настъпването на вредни последици. Поради неоспоримия факт, че последиците от това административно нарушение са изключително сериозни за целите на Закона за движението по пътищата - да се опази животът и здравето на участниците в движението, чл. 1, ал. 2 от ЗДвП, законодателят е допуснал фактическото изпълнение на принудителната мярка да става незабавно при установяване на нарушението, т. е. преди издаване на акта, с който мярката се прилага. Съгласно обсъжданата законова разпоредба, при наличие на някоя от предвидените хипотези, компетентният орган действа в условията на обвързана компетентност и бива задължен да наложи ПАМ, като процесната.

Ответникът представи по делото достатъчно доказателства, от които се установи наличие на предпоставките за издаване на оспореният акт, включително за извършеното деяние, за предотвратяване и преустановяване на което се прилага конкретната принудителната административна мярка. Описаното фактическо основание в заповедта за прилагане на процесната ПАМ спрямо жалбоподателя е доказано по предвидения от законодателя ред.

Що се касае до възражението на жалбоподателя, че не е управлявал процесния автомобил, то съдът приема това за част от защитната му теза, която остана недоказана. Това е така, тъй като в нито един от документите съставени при проверката в т.ч. И в протокола, който му е издаден за допълнително изследване чрез вземане на кръв липсва възражение в тази посока. Същото е релевирано едва с жалбата, като в същото време в хода на производството не се установи водача да е изпълнил предписанията във връзка с издадения медицински талон. По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б.б от ЗДвП. АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

Във връзка с изложеното, настоящата инстанция приема, че не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146 от АПК - заповедта, с която е приложена принудителната административна мярка - „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“, като издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в съответствие с материалния закон и неговата цел, е законосъобразна, а жалбата на С. е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно, а на ответника не могат да бъдат присъдени, тъй като не е налице искане за това от ответната страна.

Във връзка с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП решението на административния съд при обжалване на заповедите по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, сред които е и процесната, не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Г. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0938-000217/25.05.2025г., с която на основание чл.

171, т. 1, б. „б“ от ЗДВП е наложена мярка временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно.